

Svätá Emerencia, mučeníčka

V jednom starom životopise (z 5. stor.) sv. Agnesy Rímskej sa hovorí, že na jej pohrebe sa zúčastnili mnohí veriaci. Ale keď ich prepadli fanatickí pohania, všetci sa rozutekali okrem mladej Emerencie.

Podľa spomenutého životopisu Emerencia (pôvodne nazývaná Emerenciána) sa v prvom období svojho života delila o materinské mlieko s Agnesou. No kým v čase prenasledovania Agnesa bola už kresťanka, Emerencia bola ešte len katechumenka, to znamená, že sa pripravovala na prijatie krstu. Pri Agnesinom pohrebe sa zachovala statočne. Kým iní utiekli, ona ostala a vážne hovorila útočníkom do svedomia. Tí však na nej vyvršili svoju zúrivosť. Kameňmi ju dobili až na smrť. Takto prijala krst krvi.

Pochovali ju na veľkom cintoríne pri rímskej ceste Via Nomentana. Staré zachované nápisy ju kladú do skupiny mučeníkov: Viktora, Félix, Alexandra, Papiáša, Emerenciány. Ale v priebehu storočí začali sv. Emerenciu uctievať osobitne. Jej relikvie v IX. stor. preniesli do baziliky sv. Agnesy. Pápež Pavol V. dal uložiť relikvie oboch svätíc do spoločnej striebornej schránky.

Literatúra:

ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľuďom 4. Priatelia Dobrej knihy 1992